

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Chele Victor Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 20.07.2015 - 29.05.2017;
2. Instanța de apel: 10.07.2017 - 19.12.2017;
3. Instanța de recurs ordinar: 06.03.2018-15.05.2018;
4. Instanța de apel :15.06.2018 - 18.12.2018;
5. Instanța de recurs ordinar: 02.04.2019 - 18.06.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 29 mai 2017, Chele Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani și va fi executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată.

Acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, înaintată de părțile vătămate Popescu Eudochia și Buțan Tamara a fost admisă în principiu, însă cu drept de a fi adresată în instanța civilă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Chele V. este pus sub învinuire pentru faptul, că la data de 04 decembrie 2014, în jurul orei 11:00, dispunând de permis de conducere pentru șoferi categoria „B”, conducând automobilul de model „Xxxxx” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe str. Decebal din or. Cimișlia, avându-i în calitate de pasageri pe bancheta din față pe Buțanu Tamara și pe bancheta din spate pe Popescu Eudochia, încalcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume: pct. 42 alin. (2), potrivit căruia „determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora

- de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare”, art. 42 alin. (3), potrivit căruia „pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus”, pct. 45 (1) lit. a) potrivit căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, cât și situația rutieră”, pct. 45 alin. (2) potrivit căruia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, astfel, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ei prejudiciabile, dar considerând în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, neținând cont de condițiile climaterice nefavorabile și anume drumul înzăpezit și ghețuș, a ieșit pe banda din sens opus, în timp ce din partea opusă regulamentar se deplasa autocamionul de model „Xxxxx” cu n/î XXXXX, condus de către Cîlcic Alexandr, care îi avea în calitate de pasageri pe Sandu Alexandr, Colța Igor și Novac Mihail, care a cotit puțin în partea dreaptă pentru a evita tamponarea, în consecință Chele Victor în urma nerespectării prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere menționate supra, s-a tamponat cu autocamionul de model „Xxxxx”, în urma cărui fapt Popescu Eudochia, s-a ales cu leziuni corporale, ce se califică ca vătămare corporală gravă, iar pasagerul Buțanu Tamara s-a ales cu leziuni corporale, ce se califică ca vătămare corporală medie, iar automobilele au fost deteriorate tehnic.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Chele V. a fost calificată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și anume – *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie și gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. Partea vătămată Buțan T., prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de admiterea în principiu a acțiunii civile, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia să fie admisă integral acțiunea civilă, cu încasarea de la Chele V. prejudiciul material cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament, a prejudiciului moral indicat în acțiunea civilă, și a sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

În motivarea apelului a invocat că în ședințele de judecată a prezentat un șir de probe care demonstrează clar pagubele materiale și morale aduse, în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpat, iar necesitatea suplimentară de prezentare a unor probe în ședințele de judecată nu a apărut.

3.2. Partea vătămată Popescu Eudochia, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de admiterea în principiu a acțiunii civile, rejudecarea

cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se încaseze de la Chele V. suma de 410 lei și 2.520 dolari, cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament și îngrijire străină pe perioada din 23.05.2015 până la 23.11.2016, a sumei de 140 dolari lunar, cu titlu de îngrijire străină de la data de 24.11.2016 până la antrenarea completă, a sumei de 100.000 lei, cu titlu de daune morale în urma accidentului din contul părții civilmente responsabile și a sumei de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

În motivarea apelului a invocat :

- în ședințele de judecată a prezentat un șir de probe care demonstrează clar pagubele materiale și morale aduse în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpat, iar necesitatea suplimentară de prezentare a unor probe în ședințele de judecată nu a apărut;

- ea, personal, a fost prezentă la toate ședințele de judecată pentru a da declarații referitor la cele întâmplate, cu toate că această prezență i s-a dat foarte greu, deoarece fiecare pas efectuat de sine stătător provoacă dureri fizice insuportabile, ceea ce o face la fiecare mișcare efectuată, să strige de durere;

- din cauza că se află într-o stare fizică rea, a fost nevoită să-și angajeze un avocat cu care a încheiat un contract de asistență juridică pentru ca să o reprezinte în ședințele de judecată, fapt confirmat prin bonul de plată anexat.

3.3. Inculpat, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chele V. să fie achitat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Popescu E. și Buțan T., să fie respinse.

În motivarea apelului a invocat:

- dispoziția art. 264 Cod penal, este de blanchetă și în ea nu sunt enumerate încălcările încriminate, făcându-se trimitere la anumite reguli referitoare la securitatea circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, ceea ce înseamnă că, în ordonanța de punere sub învinuire, la descrierea laturii obiective a infracțiunii, urmează de indicat anume care încălcări a regulilor de securitate a circulației rutiere, legate de încălcarea uneia sau a câtorva prevederi ale Regulamentului circulației rutiere sau a altor acte legislative ce reglementează securitatea circulației și exploatarea transportului, de către persoana care conduce mijlocul de transport, au condiționat urmările sub formă de vătămări medii ale integrității corporale sau ale sănătății, aflate în raport de cauzalitate cu comiterea încălcării acestor reguli;

- în cazul de față, dat fiind faptul că este un caz de accident rutier care necesită posedarea cunoștințelor din domeniul auto tehnic, a fost dispusă expertiza auto tehnică, probă ce a trebuit să fie luată în considerație, în cadrul aprecierii circumstanțelor producerii accidentului și înaintării învinuirii;

- la data de 25 martie 2015 a fost întocmit raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2831, potrivit căruia automobilul de model Mercedes la momentul tamponării se afla în mișcare și se deplasa dinspre contrasens, adică nu pe banda sa de circulație.

Potrivit aceluiași raport de expertiză, automobilul de model Dacia, condus de Chele V. se deplasa pe banda sa, spre contrasens;

- inculpatul în ședința de judecată a declarat, că în momentul în care a conștientizat că accidentul este inevitabil, a manevrat la stânga, deoarece pe dreapta se afla stația auto de autobuze unde erau școlari și nu a dorit să le pună viața lor în pericol. Totodată și direcția de deplasare a automobilului de model Mercedes Sprinter denotă că mergea pe contrasens, adică pe partea carosabilă nedestinată automobilului condus de Chele V.;

- conform cercetărilor la fața locului și schițelor accidentului rutier întocmite la data producerii impactului, este evident faptul că locul coliziunii este pe banda de circulație a automobilului Xxxxx, iar concluziile acuzatorului și a instanței de judecată că anume Chele N. a ieșit pe contrasens, sunt în contradicție cu probatoriul administrat;

- raportul de expertiză auto-tehnică și cercetările la fața locului, partea acuzării nici nu le-a inclus în lista probelor;

- nu este clar de ce inițial a fost suspectat de comiterea infracțiunii conducătorul celuilalt automobil, ulterior situația s-a schimbat în defavoarea lui Chele V.;

- instanța de fond a manifestat o atitudine unilaterală față de aprecierea probelor, dând prioritate declarațiilor părților vătămate și a martorilor.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 decembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat și admise parțial apelurile declarate de părțile vătămate Buțan T. și Popescu E., fiind casată parțial sentința în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate privind încasarea prejudiciului moral, fiind încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate Buțan T., prejudiciul moral în mărime de 5.000 lei și în beneficiul părții vătămate Popescu E., prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei, în rest pretențiile privind încasarea prejudiciului moral au fost respinse. În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat, că reieșind din învinuirea înaintată, precum și din înscrisurile anexate la materialele cauzei, vina inculpatului Chele V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, s-a stabilit în timpul urmăririi penale, examinării dosarului de prima instanță, precum și în cadrul examinării apelului.

Instanța de apel din materialele cauzei a stabilit, că Chele Victor, la 04 decembrie 2014, în jurul orei 11:00, dispunând de permis de conducere pentru șoferi categoria „B”, conducând automobilul de model „Xxxxx” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe str. Decebal din or. Cimișlia, având-i în calitate de pasageri pe bancheta din față pe Buțanu T. și pe bancheta din spate pe Popescu E., încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume: pct. 42 alin. (2) potrivit căruia „determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele

de siguranță necesare”, art. 42 alin. (3) potrivit căruia „pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus”, pct. 45 alin. (1) lit. a) potrivit căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, cât și situația rutieră”, pct. 45 alin.(2) potrivit căruia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, astfel, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ei prejudiciabile, dar considerând în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, neținând cont de condițiile climaterice nefavorabile și anume drumul înzăpezit și ghețuș, a ieșit pe banda din sens opus, în timp ce din partea opusă se deplasa autocamionul de model „Xxxxxx” cu n/î XXXXX, condus de către Cîlcic Alexandr, care îi avea în calitate de pasageri pe Sandu Alexandr, Colța Igor și Novac Mihail, care a cotit puțin în partea dreaptă pentru a evita tamponarea. În consecință, Chele V. în urma nerespectării prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere menționate supra, s-a tamponat cu autocamionul de model „Xxxxxx”, în urma cărui fapt Popescu E. s-a ales cu leziuni corporale, care se califică ca vătămare corporală gravă, iar pasagerul Buțanu T. s-a ales cu leziuni corporale, care se califică ca vătămare corporală medie, iar automobilele au fost deteriorate tehnic. Acțiunile lui Chele V. corect au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie și gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de apel în urma cercetării probelor, a ajuns la concluzia excluderii din învinuire a faptului că regulamentar se deplasa autocamionul de model „Xxxxxx” cu n/î XXXXX, condus de către Cîlcic Alexandr, deoarece cert este stabilit din concluziile expertului din raportul de expertiză nr. 2831 din 25 martie 2015, că unitatea de transport („Xxxxxx”) la momentul tamponării se afla în mișcare și se deplasa dinspre contrasens.

Ca urmare, instanța de apel a constatat întemeiat în acest sens argumentul apelantului Chele V., precum că direcția de deplasare a automobilului de model „Xxxxxx” era pe contrasens, însă acest argument nu poate fi reținut de instanța de apel ca temei de admitere a apelului și casare a sentinței în latura penală. Or, prin probele cauzei, și anume declarațiile inculpatului, părților vătămăte, raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2831 din 25 martie 2015, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică, schița accidentului rutier, cu certitudine se demonstrează faptul, că anume acțiunile inculpatului sunt în legătură cauzală cu consecințele prejudiciabile survenite.

Totodată, instanța de apel a considerat nefondat argumentul apelantului Chele V., precum că locul ciocnirii a avut pe banda de circulație a automobilului „Xxxxxx”

condus de inculpat, având în vedere lățimea drumului conform schiței accidentului rutier. Astfel, conform schiței în cauză (f.d. 22-23, v. 1), planșa fotografică geodezică (f.d. 24, v. 1), planșa fotografică a accidentului rutier (f.d. 17-21, v. 1), rezultă cu certitudine, că locul accidentului rutier a avut loc pe str. Decebal din or. Cimișlia. Măsurile efectuate la fața locului includ și str. M. Viteazul, ce nu pot fi luate în considerație la aprecierea lățimii carosabilului nemijlocit ce se atribuie la str. Decebal.

La fel, instanța de apel a stabilit că prima instanță, în hotărârea adoptată, ținând cont de prevederile legale, corect a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile, în partea încasării prejudiciului material, însă incorect nu a soluționat acțiunea, în partea ce ține de recuperarea prejudiciului moral.

Totodată, instanța de apel a stabilit că pe cauza dată, reieșind din materialele cauzei, instanța de fond neîntemeiat a admis acțiunea civilă în principiu referitor la pretenția de încasare a prejudiciului moral, deoarece materialul probator administrat pe cauză permite admiterea parțială a acțiunii civile, din considerentul, că în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar în condițiile în care vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii încriminate a fost dovedită, acțiunea civilă în această parte urma să fie soluționată.

Ținând cont de circumstanțele cauzei raportate la prevederile legale enunțate, precum și de faptul că la caz este întrunită condiția principală privind legătura causală între prejudiciul suferit de partea vătămată și infracțiunea săvârșită, acestea rezultând din faptul că Chele V. a cauzat părților vătămate Popescu E. și Buțan T. suferințe psihice, care decurg din lezarea integrității fizice a persoanei, instanța de apel a considerat necesar de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate și de a încasa de la inculpatul Chele V. în beneficiul părții vătămate Buțan T. suma de 5.000 lei și în beneficiul părții vătămate Popescu E. suma de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral în vederea compensării daunei morale, sume pe care le-a considerat echitabile în condițiile cauzei, în vederea reparării daunei în urma suferințelor psihice și fizice cauzate părților vătămate Buțan T. și Popescu E., în urma infracțiunii comise de către inculpatul Chele V.

În partea ce ține de încasarea prejudiciului material cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament și îngrijire străină, precum și a cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a specificat că la materialele cauzei nu au fost administrate probe suficiente, care ar dovedi temeiurile și mărimea pagubei cerute de părțile civile, nu a fost stabilit cercul participanților procesului civil, având în vedere că mijloacele de transport implicate în accident aveau asigurare, prin ce se invocă implicarea în procesul civil și a agenților de asigurare.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză, au fost atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Moraru S. în numele părții vătămate Popescu E., prin care a solicitat casarea parțială a acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă, cu încasarea de la inculpat

suma de 410 lei și 2.520 dolari, cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament și îngrijire străină pe perioada din 23.05.2015 până la 23.11.2016, a sumei de 140 dolari lunar, cu titlu de îngrijire străină de la data de 24.11.2016 până la antrenarea completă, a sumei de 100.000 lei, cu titlu de daune morale în urma accidentului din contul părții civilmente responsabile și a sumei de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

6.2 Avocatul Berezovschi V. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acestora, cu achitarea lui Chele V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar acțiunile civile înaintate de părțile vătămate să fie respinse.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2018 au fost admise recursurile ordinare declarate de către avocatul, Moraru Svetlana, în numele părții vătămate Popescu Eudochia și avocatul, Berezovschi Vladislav, în numele inculpatului, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 decembrie 2017, și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

8. În motivarea soluției sale instanța de recurs ordinar a evidențiat că, prima instanță menționând fraza „*Chele V. este pus sub învinuire că...*” nu a respectat prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, ce indică expres: „*Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 1) descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;*” și în consecință sentința de condamnare nu conține descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, totodată inculpatul Chele V. fiind condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Colegiul penal a menționat că, în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casând sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectând normele procedurale (art. 393-397 CPP), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță” (pct. 21 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, din 12.12.2005, nr. 22, Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”

Or, potrivit prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Așadar, prin sintagma reținută în sentința de condamnare „*Chele V. este pus sub învinuire pentru faptul că...*” prima instanță, de fapt, nu a constatat fapta pentru care acesta a fost condamnat. Ulterior, instanța de apel nu a corectat eroarea de drept privind modul de întocmire a sentinței, prin casarea sentinței din acest motiv, ignorând prevederile legale menționate mai sus, astfel cu toate că a constatat din nou fapta, această instanță a casat sentința doar în latura civilă, în rest menținând-o.

Astfel, Colegiul a stabilit că hotărârea instanței de apel supusă analizei: *nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărârii, și acesta este expus neclar, temeuri ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.*

Instanța de recurs ordinar a menționat că conform acțiunii civile, partea vătămată Popescu E. a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul său, a sumei de 410 lei și 2.520 dolari, cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament și îngrijire străină pe perioada din 23.05.2015 până la 23.11.2016, a sumei de 140 dolari lunar, cu titlu de îngrijire străină de la data de 24.11.2016 până la antrenarea completă, a sumei de 100.000 lei, cu titlu de daune morale în urma accidentului din contul părții civilmente responsabile și a sumei de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, însă instanța de apel a admis parțial această acțiune încasând de la inculpat în beneficiul părții vătămate Popescu E. prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei, motivând că, această sumă o consideră echitabilă în vederea reparării daunei în urma suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, în urma infracțiunii comise de către inculpat.

Însă, în opinia Colegiului penal lărgit aceste concluzii ale instanței de apel nu au fost motivate suficient și contravin lucrărilor dosarului și prevederilor legale, astfel Colegiul a considerat pripite concluziile instanței de apel, precum că suma de 10.000 lei este echitabilă în vederea reparării daunei în urma suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate Popescu E., în urma infracțiunii comise de către inculpat. La acest capitol, instanța de recurs a notat că, potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, pierderea speranței în viață, etc. În corespundere cu art. 220 Cod de procedură penală și art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Prin urmare, conform materialelor cauzei, în dosar este anexat raportul de expertiză medico-legală nr. 91D din 19.05.2015, prin care s-a stabilit că la Popescu E. au fost depistate leziuni corporale sub forma de fractura închisă a femurului stâng în treime distală cu formare de eschile osoase și dislocarea fragmentelor, fractură a radiusului antebrațului drept în loc tipic cu dislocare a fragmentelor, plăgi, contuzie a plexului brahial stâng, care se califică ca vătămare corporală gravă. Totodată, partea vătămată Popescu E. în aspectul justificării mărimii prejudiciului moral suportat, a prezentat în special actele privind tratamentele, contractul pentru

perioada îngrijirii străine, iar instanța de apel fără a-și expune opinia și a evalua aceste probe separat și în coroborarea lor, nemotivat a respins cerința părții vătămate Popescu E. privind încasarea prejudiciului moral, încasând doar suma de 10.000 lei, în acest sens.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit a constatat că, instanța de apel nu și-a motivat soluția de încasare de la inculpat în beneficiul părții vătămate Popescu E. a prejudiciul moral în mărime de doar 10.000 lei, conform prevederilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 decembrie 2018 au fost respinse apelurile declarate de părțile vătămate Buțan Tamara și Popescu Eudochia.

A fost admis apelul inculpatului Chele Victor. S-a casat total sentința Judecătorei Cimișlia din 29 mai 2017, prin care Chele Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal.

S-a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Inculpatul Chele Victor a fost achitat pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute, de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, dat fiind că fapta nu a fost săvârșită de către inculpatul Chele Victor.

Au fost respinse acțiunile civile înaintate de Popescu Eudochia și Buțan Tamara împotriva inculpatului Chele Victor, privind repararea prejudiciului material și moral.

10. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că la solicitarea procurorului, au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în ședința instanței de fond, inclusiv declarațiile necontestate ale părților vătămate Popescu Eudochia, Buțan Tamara, martorilor Cîlcic Alexandru, Colța Igor, Sandu Alexandru și inculpatului Chele Victor, audiați în prima instanță, puse la baza sentinței de condamnare și probele materiale examinate de prima instanță.

Alte probe decât declarațiile martorilor, părților vătămate și inculpatului, administrate de instanța de fond și verificate în instanța de apel, sunt:

- sesizarea telefonică a Inspectoratului de Poliție Cimișlia din 04.12.2014, prin care conducătorul Cîlcic Alexandru a comunicat despre faptul accidentului rutier (f.d.11 vol.I);

- sesizările telefonice a Inspectoratului de Poliție Cimișlia din 04.12.2014 și 05.12.2014, prin care instituția medicală a comunicat despre acordarea ajutorului medical cet-lor Popescu Eudochia, Buțan Tamara și Chele Victor, cărora le-au fost cauzate vătămări corporale în urma accidentului rutier (f.d.13-14 vol. I);

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 04.12.2014 cu tabelul fotografic (f. d. 15-21, vol. I);

- schița accidentului rutier din 05.12.2014 (f. d. 22-23, vol. I);

- procesul-verbal de examinare din 02.02.2015 cu anexă planșă foto (f.d.25-26/1 vol.I);
- procesul-verbal de examinare din 02.02.2015 cu anexă planșă foto (f.d.27-29, vol.I);
- raportul de expertiză medico-legală nr.91D din 19.05.2015 (f.d.36, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr.82D din 15.05.2015, (f.d.90, vol. I);
- rapoartele de constatare medico-legală nr.446 din 05.12.2014 și de expertiză medico-legală nr.87D din 15.05.2015, prin care la martorul Colța Igor s-a constatat o vătămare corporală neînsemnată în formă de echimoză (f.d.40, 45 vol.I);
- rapoartele de constatare medico-legală nr.447 din 05.12.2014 și de expertiză medico-legală nr.86D din 15.05.2015, prin care la martorul Cîlcic Alexandr a fost constatată o vătămare corporală neînsemnată în formă de echimoză (f.d.49, 54 vol.I).
- rapoartele de constatare medico-legală nr.449 din 08.12.2014 și nr.85D din 15.05.2015 (f.d.58, 63 vol.I);
- raportul de expertiză auto-tehnică nr.2806 din 26.02.2015 (f.d.102-105 vol.I);
- raportul de expertiză auto-tehnică nr.2831 din 25.05.2015 (f.d.115-119, vol. I);
- copia permisului de conducere eliberat pe numele inculpatului Chele Victor la 01.10.2008 (f.d.152 vol.I);
- materiale ce țin de personalitatea inculpatului Chele Victor (f.d.159-160, 163 vol.I);
- rezultatul testării alcoolscoapice a inculpatului Chele Victor din 04.12.2014 ora 13:36, conform căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituia 0,00 mg/l. (f.d.164 vol.I).

Verificând aspectele de fapt și de drept operate de instanța de fond la adoptarea soluției de condamnare a inculpatului Chele Victor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, instanța de apel a considerat că instanța de fond a adoptat o soluție contrară circumstanțelor de fapt reflectate de probele cercetate în ședințele instanțelor de fond și de apel, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual, fiind ignorate prevederile art.101 Cod de procedură penală, potrivit căreia fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Prima instanță, fără a da o apreciere juridică corespunzătoare circumstanțelor cauzei, fără a se expune asupra motivelor pentru care a respins alte probe, s-a limitat doar la enumerarea probelor și descrierea conținutului declarațiilor participanților audiați. Aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur.

Una din condițiile adoptării unei sentințe legale, este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea

sentinței de condamnare instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, care indică expres: „*partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii*”, și să soluționeze consecutiv toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală. În partea descriptivă a sentinței Judecătorei Cimișlia din 29.05.2017, la descrierea faptei criminale prima instanță a menționat: „*Chele Victor este pus sub învinuire că el, la 04.12.2014, aproximativ la orele 11:00...*”, ceea ce denotă că această sentință de condamnare nu conține descrierea ian criminale considerată ca fiind dovedită, de fapt nu a fost constatată fapta pentru ca fost condamnat Chele Victor. Această eroare nu poate fi reparată decât prin casarea a sentinței Judecătorei Cimișlia din 29.05.2017, rejudecarea cauzei și aprecierea împrejurărilor și respectarea prevederilor art.393-397 Cod de procedură penaiL pronunțarea unei noi hotărâri.

Colegiul judiciar a considerat, că prima instanță a decis asupra vinovăției inculpatului Chele Victor în lipsa unui suport probatoriu care ar exclude orice dubiu în acest sens, și ar fi în stare să stabilească vinovăția inculpatului în baza unor circumstanțe obiective.

Colegiul judiciar, analizând circumstanțele cauzei în raport cu probele administrate nu a constatat prezența în acțiunile inculpatului Chele Victor a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, și, dat fiind că organul de urmărire penală nu a verificat legalitatea acțiunilor celui de-al doilea conducător - Cîlcic Alexandr, a ajuns la concluzia că fapta nu a fost săvârșită de inculpatul Chele Victor.

Astfel, prima instanță a omis să dea apreciere unor probe cum sunt procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 04.12.2014, schița accidentului rutier din 05.12.2014, raportul de expertiză auto-tehnică nr.2806 din 26.02.2015 și raportul de expertiză auto-tehnică nr.2831 din 25.05.2015, concluziile cărora în ansamblu la direct indică că impactul a avut loc pe banda de circulație a automobilul de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de inculpatul Chele Victor.

Este cert, că inculpatul Chele Victor se deplasa regulamentar pe banda sa de circulație, respectând regulile de circulație, limitele de viteză admise, nu a creat obstacole vehiculelor ce se deplasau pe contrasens, nu era în stare de ebrietate, automobilul nu avea careva defecte tehnice, nu a traversat marcajul rutier, nu a intrat pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus.

S-a constatat că după impact ambele unități de transport implicate nu au părăsit locul accidentului și nu le-a fost schimbată poziția pe carosabil. Conform schiței accidentului rutier din 05.12.2014 locul coliziunii era pe banda de circulație a automobilului „Xxxxx” cu n/î XXXXX, având în vedere lățimea carosabilului de 16,37 metri (cu două benzi de circulație), în raport cu poziția vehiculelor implicate în accident, rezultă că Cîlcic Alexandru, conducând automobilul „Xxxxx” n/î

XXXXX, a ieșit de pe banda sa de circulație și a intrat pe banda de circulație a automobilului „Xxxxx”, condus de inculpatul Chele Victor, or distanța roților până la marginea carosabilului (de la roata stânga-față a unității de transport „Mercedes Benz” n/î XXXXX până la marginea carosabilului din stânga era 6,48 metri, de la roata stânga-spate -4,48m, de la roata dreaptă-față până la marginea carosabilului din dreapta - 6,7 metri, și de la roata dreapta-spate - 7,95m) atestă că mijlocul de transport „Mercede 210 D” a trecut de mijlocul carosabilului spre stânga și a ieșit pe contrasens, iar poziția automobilului „Xxxxx” atestă că acesta nu a ieșit din limitele benzii sale de circulație nici până la, nici după coliziune.

Conform raportul de expertiză auto-tehnică nr.2806 din 26.02.2015 ambele autoturisme „Xxxxx” cu nr/î XXXXX și „Xxxxx” cu nr/î XXXXX nu aveau careva defecte în sistemele de frânare, suspensii, forță, anvelope și ghidare, care ar fi putut duce la producerea accidentului rutier, iar conducătorii acestor unități de transport aveau posibilitate tehnică să aleagă viteza de deplasare și să se deplaseze regulamentar pe benzile sale.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 04.12.2014 cu planșa foto, ciocnirea mijloacelor de transport a avut loc la intersecția str. Decebal și M. Viteazul, fiind stabilit că carosabilul este sub formă de curbă, acoperit cu asfalt, care este înzăpezit, cu ghețuș. Din imagini foto se observă că pe partea dreaptă a automobilului de model „Daca Logan” era stația auto unde chiar și la momentul cercetării la fața locului se aflau mai mulți oameni, fapt care justifică declarațiile inculpatului Chele Victor despre imposibilitatea evitării coliziunii prin virare la dreapta (spre stația auto), iar conducătorul autoturismului „Xxxxx” a ieșit în curbă pe contrasens, fapt confirmat și prin raportul de expertiză auto-tehnică din 25.03.2015. În favoarea acestei constatări vin însăși declarațiile martorului Cîlcic Alexandr, care a menționat că a ieșit din strada V.Alecsandri și a intrat pe strada Decebal, și nu a dat nici o explicație faptului, cum a ajuns automobilul „Xxxxx”, condus de el, pe banda de circulație opusă.

Inculpatului Chele Victor potrivit învinuirii i se incriminează încălcarea regulilor de securitate a circulației, și anume încălcarea pct.42 alin.(2),(3), pct.45 alin.(1) lit.a), alin.(2) ale Regulamentului Circulației Rutiere, constând în neluarea în considerație a condițiilor climaterice nefavorabile și anume drumul înzăpezit și ghețuș, ieșirea pe banda din sens opus. Partea acuzării nu a prezentat probe în susținerea învinuirii care ar demonstra încălcarea regulilor de securitate a circulației de către inculpatul Chele Victor.

Inculpatul se deplasa regulamentar, pe banda sa de circulație. Niciuna din probele administrate de partea acuzării nu demonstrează că automobilul condus de inculpatul Chele Victor a părăsit limitele benzii sale regulamentare de circulație și ar fi ieșit pe banda de circulație în sens opus. Nici o probă nu demonstrează că inculpatul Chele Victor a depășit limita de viteză stabilită de Regulamentul circulației rutiere. Nici o probă administrată nu atestă, că inculpatul Chele Victor a avut posibilitate tehnică de a evita impactul, și că ar fi ezitat să recurgă la instrumente

și procedee de evitare a coliziunii unităților de transport. Procurorul nu a combătut cu probe versiunea inculpatului Chele Victor, precum că în condițiile climaterice nefavorabile (ghețuș și zăpadă) virarea la dreapta pentru evitarea impactului cu automobilul „Xxxxx” prezenta pericol pentru viața elevilor care se aflau pe teren lângă școală și persoanelor ce se aflau la stația de oprire.

Dimpotrivă organul de urmărire penală și procurorul au neglijat totalmente obligația investigării cauzei sub toate aspectele, completă și obiectivă (art.19 alin.(3) Cod penal), atunci când au omis să constate obiectiv care anume unitate de transport din cele implicate în accident s-a deplasat pe banda de circulație cu sens opus și a creat situația de accident, și dacă conducătorii acestor unități de transport au avut posibilitatea de a prevedea această situație de accident și să o preîntâmpine sau evite. Or schița accidentului, harta localității și declarațiile martorilor și inculpatului atestă, că pînă la accident automobilul „Xxxxx” a traversat intersecția străzilor C.Stamati, V.Alecsandri și M. Viteazul, care este în nemijlocita apropiere de locul accidentul și are forma de curbă, și ieșind din intersecție a continuat deplasarea pe str.Decebal, neregulamentar intrând pe banda de circulație de sens opus, circumstanțe care dau lesne de înțeles, că inculpatul Chele Victor nu putea prevedea din timp survenirea situației de accident, odată ce totul s-a petrecut după ce automobilul „Xxxxx” condus de Cîlcic Alexandr a ieșit din intersecție.

Analizând cele expuse supra în raport cu circumstanțele speței, Colegiul judiciar a concluzionat că fapta nu a fost săvârșită de inculpatul Chele Victor.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar în termen la data de 14 martie 2019 de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul a fost greșit admis.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- la judecarea cauzei, instanța de fond a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv probele administrate la dosar, just a încadrat fapta comisă, corect ajungînd la concluzia despre vinovăția lui Chele Victor în săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal;

- recurentul consideră că decizia adoptată de către Colegiul penal al Curții de Apel Cahul la 18.12.2018 în privința lui Chele Victor de achitare pe art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, dat fiind că fapta nu a fost săvârșită de către inculpatul Chele Victor este neîntemeiată, ilegală și pasibilă casării din următoarele temeiuri:

- conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală - hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următorul temei: 6) nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- colegiul judiciar consideră că, ,, instanța de de fond a adoptat o soluție contrară circumstanțelor de fapt reflectate de probele cercetate în ședințele instanțelor de fond și de apel, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual, fiind

ignorate prevederile art.101 Cod de procedură penală...”;

- la acest argument al instanței de apel trebuie de menționat următoarele. Făcând o asemenea concluzie, instanța de apel nu a dat o analiză obiectivă a fiecărei probe prezentate de către acuzare, nu le-a apreciat, conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare separat și toate probele în coroborare, așa cum a făcut prima instanță, atât a probelor cercetate în cadrul cercetării judecătorești, cât și cele administrate în cadrul urmăririi penale;

- instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită cerințelor Regulamentului Circulației Rutiere și declarațiilor martorului Cîlcic Alexandru care a declarat, că „, la 04.12.2014 conducând automobilul de model „Mercedes”, transporta marfă prin oraș. În automobil se aflau trei persoane Colța Igor, Colța Alexandr și Mihail. Toți erau pe bancheta din spate. A trecut de Strada care este la intersecție și a luat-o la dreapta unde sunt niște clădiri, o școală unde a lăsat produse, și a coborât pe str. V. Alecsandri. Trebuia să meargă în centru pe str. Decebal. Era frig, vizibilitatea era bună. Mergea cu viteza de aproximativ 30 km/h, drumul era curat pe ambele benzi. Când se deplasa spre biserică din partea stânga se deplasa un automobil cu viteza aproximativ 50 km/h. Automobilul din întâmpinare la 5-6 metri a trecut spre el și dânsul a reușit să i-a volanul în dreapta pentru a evita tamponarea, însă automobilul din față s-a tamponat în el...”;

- din procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 04.12.2014 cu tabelul fotografic, schița accidentului rutier din 05.12.2014, raportul de expertiză auto-tehnică nr.2806 din 26.02.2015 și raportul de expertiză auto-tehnică nr.2831 din 25.05.2015. (f.d.15-26 vol. I) se observă că, inculpatul Chele Victor a avut toate posibilitățile tehnice și după dimensiunile părții carosabile de a evita tamponarea automobilul de model „Mercedes”;

- aceste circumstanțe au fost confirmate și prin declarațiile părților vătămate: Popescu Eudochia, Buțan Tamara, martorii Colța Igor și Sandu Alexandru;

- însă, instanța de apel neîntemeiat și fără o argumentare obiectivă a respins declarațiile acestor martori;

- totodată, materialele cauzei penale demonstrează că, inculpatul Chele Victor în loc să reducă viteza sau chiar să oprească automobilul, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, și-a schimbat, contrar Regulamentului circulației rutiere, direcția automobilul de model „Xxxxxx” cu nr/î XXXXX pe care îl conducea, făcând o manevră în stînga, din care și s-a produs accidentul rutier;

- inculpatul Chele Victor avea posibilitatea de a continua deplasarea cu automobilul său, deoarece partea carosabilă pe care se deplasa el a avut o lățime de 4,48 - 4,5 m;

- recurentul consideră că, instanța de fond just a constatat toate circumstanțele de fapt ale cazului;

- hotărîrea instanței de apel privind achitarea lui Chele Victor de comiterea infracțiunii incriminate nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- astfel, analizând materialele dosarului penal, decizia motivată a instanței de apel, recurentul consideră că decizia din 18.12.2018 a Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, temeiuri pentru recurs prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) Codul de procedură penală, și în legătura cu această recurentul solicită ca să fie casată decizia instanței de apel cu dispunerea menținerii sentinței Judecătoriei Cimișlia din 29.05.2017 prin care s-a dispus condamnarea lui Chele Victor vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal.

12. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art.435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată se remarcă, că instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu

trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Procurorul critică decizia contestată, invocând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Din analiza textuală a recursului declarat, Colegiul reține, că se contestă decizia instanței de apel, prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se faptul, că în rezultatul evaluării incorecte și selective a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit a pronunțat o nouă hotărâre prin care inculpatul Chele Victor a fost achitat pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute, de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, *dat fiind că fapta nu a fost săvârșită de către inculpatul Chele Victor*. La fel, au fost respinse acțiunile civile înaintate de Popescu Eudochia și Buțan Tamara împotriva inculpatului Chele Victor, privind repararea prejudiciului material și moral.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesuale menționate, Colegiul constată că Chele Victor de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin (3) lit. a) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie și gravă a integrității corporale sau a sănătății, însă instanța de apel prin decizia din 18 decembrie 2018 a adoptat o decizie prin care inculpatul Chele Victor, a fost achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpatul Chele Victor.

Instanța de apel a constatat, că organul de urmărire penală și procurorul au neglijat totalmente obligația investigării cauzei sub toate aspectele, completă și obiectivă - art.19 alin.(3) Cod penal, atunci când au omis să constate obiectiv care anume unitate de transport din cele implicate în accident s-a deplasat pe banda de

circulație cu sens opus și a creat situația de accident, și dacă conducătorii acestor unități de transport au avut posibilitatea de a prevedea această situație de accident și să o preîntâmpine sau evite și fapta incriminată lui Chele Victor nu a fost săvârșită de inculpat.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit relevă, că instanța de apel atunci când constată că fapta imputată prin rechizitoriu nu a fost săvârșită de inculpat, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului Chele Victor să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă fapta incriminată a fost sau nu săvârșită de către inculpat.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, defectuos și-a argumentat soluția și nu a dat o apreciere cuvenită cerințelor Regulamentului Circulației Rutiere și declarațiilor martorului Cîlcic Alexandru, or, din delarațiile acestuia rezultă că *„la 04.12.2014 conducând automobilul de model „Mercedes”, transporta marfă prin oraș. În automobil se aflau trei persoane Colța Igor, Colța Alexandr și Mihail. Toți erau pe bancheta din spate. A trecut de strada care este la intersecție și a luat-o la dreapta unde sunt niște clădiri, o școală unde a lăsat produse, și a coborât pe str. V. Alecsandri. Trebuia să meargă în centru pe str. Decebal. Era frig, vizibilitatea era bună. Mergea cu viteza de aproximativ 30 km/h, drumul era curat pe ambele benzi. Când se deplasa spre biserică din partea stânga se deplasa un automobil cu viteza aproximativ 50 km/h. Automobilul din întâmpinare la 5-6 metri a trecut spre el și dânsul a reușit să i-a volanul în dreapta pentru a evita tamponarea, însă automobilul din față s-a tamponat în el...”*

Colegiul penal lărgit constată că, din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv declarațiile inculpatului, fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

La acest capitol Colegiul remarcă că, instanța de apel nu a luat în considerație și nu a dat apreciere conform art.101 Cod procedură penală probelor prezentate de acuzare, și anume:

- declarațiilor părților vătămate Popescu Eudochia și Buțan Tamara;
- declarațiilor martorilor Colța Igor și Sandu Alexandru;

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 04.12.2014 cu tabelul fotografic, schița accidentului rutier din 05.12.2014, raportul de expertiză auto-tehnică nr.2806 din 26.02.2015 și raportul de expertiză auto-tehnică nr.2831 din 25.05.2015. (f.d.15-26 vol. I) se observă că, inculpatul Chele Victor a avut toate posibilitățile tehnice și după dimensiunile părții carosabile de a evita tamponarea automobilul de model „Mercedes”.

În atare circumstanțe, Colegiul constată că instanța de apel nu a luat în considerație aceste declarații, cât și probele materiale prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar declarațiile inculpatului Chele Victor, care are dreptul de a nu se autoincrimina și un cumul de probe expuse selectiv, și preluate din soluția primei instanțe.

Ca urmare, Colegiul constată că instanța de apel prematur a ajuns la concluzia referitor la achitarea lui Chele Victor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, prin ce a admis o eroare de fapt, care a afectat soluția instanței și anume, discordanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, instanța de apel urmând să aprecieze obiectiv toate probele.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel, ignorând cumulul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat prioritar numai declarațiile selective a inculpatului, care au și fost puse la baza hotărârii de achitare a acestuia, astfel expunându-se doar asupra unor probe, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date. Or, au fost lăsate fără apreciere argumentele acuzării precum că *„inculpatul Chele Victor în loc să reducă viteza sau chiar să oprească automobilul, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, și-a schimbat, contrar Regulamentului circulației rutiere, direcția automobilului de model „Xxxxx” cu nr. n/î XXXXX pe care îl conducea, făcând o manevră în stînga, din care și s-a produs accidentul rutier. Inculpatul Chele Victor avea posibilitatea de a continua deplasarea cu automobilul său, deoarece partea carosabilă pe care se deplasa el a avut o lățime de 4,48-4,5 m”*.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat câteva probe, ignorând

restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Instanța de recurs atestă că, conform prevederilor art.414 alin.(1), (2), (5), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Din materialele cauzei rezultă că prima instanță în sentință fără a constata fapta îl condamnă pe inculpatul Chele Victor în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fapt ce contravine art. 384 Cod de procedură penală privind sentința judecătorească, erori care au fost stabilite și relatate în decizia Curții Supreme de Justiție. Astfel, se constată că nici sentința primei instanțe nu poate fi menținută, instanța de recurs va admite recursul procurorului, cu dispunerea rejudecării cauzei.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă

a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

13. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Chele Victor Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **02 august 2019**.

Președinte

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor